

Kantaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

- toteaa, että Italian tasavalta ei ole noudattanut avoimen verkon tarjoamisen (ONP) soveltamisesta puhelintoimintaan ja teleyleispalvelusta kilpailuympäristössä 26 päivänä helmikuuta 1998 annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivin 98/10/EY⁽¹⁾ mukaisia velvoitteitaan, koska se ei ole antanut säädetyssä määräajassa kyseisen direktiivin noudattamisen edellyttämiä lakeja, asetuksia ja hallinnollisia määräyksiä tai ei ole ainakaan ilmoittanut näistä toimenpiteistä komissiolle;
- velvoittaa Italian tasavallan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

EY 249 artiklalla (aiemmin EY:n perustamissopimuksen 189 artikla), jonka mukaan direktiivi velvoittaa saavutettavaan tulokseen nähden jokaista jäsenvaltiota, jolle se on osoitettu, asetetaan jäsenvaltioille velvollisuus noudattaa direktiiveissä täytäntöönpanolle asetettuja määräaikoja. Kyseinen määräaika on päätynyt 30.6.1998 ilman, että Italian tasavalta olisi toteuttanut edellä mainitun direktiivin täytäntöönpanon edellyttämiä toimenpiteitä.

⁽¹⁾ EYVL 101, 1.4.1998, s. 24.

RJB Mining blc:n 8.11.1999 tekemä valitus Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston asiassa T-110/98, RJB Mining plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta ja RAG Aktiengesellschaft, 9.9.1999 antamasta tuomiosta⁽¹⁾

(Asia C-427/99 P)

(2000/C 20/29)

RJB Mining blc, Englannin oikeuden mukaan perustettu julkinen osakeyhtiö, kotipaikka Harworth, Yhdistynyt kuningaskunta, on valittanut 8.11.1999 Euroopan yhteisöjen tuomioistuimeen Euroopan yhteisöjen ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen laajennetun ensimmäisen jaoston asiassa T-110/98, RJB Mining plc vastaan Euroopan yhteisöjen komissio, jota tukevat Saksan liittotasavalta, Espanjan kuningaskunta ja RAG Aktiengesellschaft, 9.9.1999 antamasta tuomiosta. Valittajan edustajina ovat barrister Mark Brealey, Englannin ja Walesin asianajajayhteisö, ja solicitor Jonathan Lawrence, prosessiosoite Luxemburgissa asianajotoimisto Arendt & Medernach, 8-10 rue Mathias Hardt.

Valittaja vaatii, että yhteisöjen tuomioistuin

1. hyväksyy valituksen,

2. katsoo, ettei ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen asiassa T-110/98 antaman tuomion 1 ja 3 kohtaa sovelleta,
3. kumoaa Saksan tuesta kivihiiliteollisuuden hyväksi vuonna 1997 10. kesäkuuta 1998 tehdyn komission päätöksen 98/687/EHTY (EYVL L 324, s. 30),
4. velvoittaa komission korvaamaan tässä oikeusasteessa sekä ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa aiheutuneet oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja väittää, että säännösten (jäsenvaltioiden kivihiiliteollisuuden hyväksi toteuttamia toimia koskevasta yhteisön järjestelmästä 28 päivänä joulukuuta 1993 tehty komission päätös N:o 3632/93/EHTY)⁽²⁾ 1 artiklan sanamuodon perusteella saman säännösten 9 artiklaa on pidettävä ennakkoodellytyksenä, jonka on täyttyvä, ennen kuin tiettyä tukea voidaan pitää yhteisön tukena ja siten yhteismarkkinoiden mukaisena. Se, että tuen on oltava 9 artiklan mukainen, ei ole pelkkä menettelymääräys vaan ennakkoodellytys. Valtiontuki voidaan siten katsoa yhteisön tueksi vain siinä tapauksessa, että se on 9 artiklan 4 kohdan mukainen.

Valittaja väitti ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimessa, että jos säännöstöä sovelletaan sen selkeän sanamuodon mukaisesti, komissiolla ei ole toimivaltaa pitää valtiontukea yhteisön tukena, jos valtiontukea suoritettaessa ei noudateta 9 artiklaa (ja siten ennakkohyväksyntää koskevaa edellytystä).

Ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuin hylkäsi pääasian kantajan väitteet todeten, että

- a) menettelymääräyksillä ei ole samaa asemaa kuin aineellisilla määräyksillä ja
- b) tästä syystä menettelymääräyksen noudattamatta jättämisellä ei voi olla sellaista oikeusvaikutusta, että sen vuoksi komissiolla ei enää olisi toimivaltaa päättää valtiontuen hyväksymisestä.

Valittaja väittää, että ensimmäisen oikeusasteen tuomioistuimen päätelmä perustuu säännösten virheelliseen tulkintaan ja on mitä ilmeisimmin lainvastainen.

Valittajan mukaan säännöstössä ei eroteta toisistaan aineellisia ja menettelyllisiä ennakkoodellytyksiä, jotka koskevat yhteismarkkinoille soveltuvina pidettäviä tukia, mistä syystä kumppaan tahansa ryhmään kuuluvan edellytyksen täyttymättä jääminen aiheuttaa sen, että komissiolla ei ole toimivaltaa hyväksyä tukea.

⁽¹⁾ EYVL C 299, 26.9.98, s. 38.

⁽²⁾ EYVL L 329, s. 12.